

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

§. VII. de excommunicationibus Concilij Trid. Pij V. & Greg. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

lum, in terris suis inter Christianos. Qui si habuerint terras Ecclesiae, priuantur iurisdictione & dominio illius ciuitatis aut loci, in quo fieri permiserint: quod si feudalia fuerint, statim acquiruntur dominis suis directis. Trid. sess. 25. cap. 19. de Reform. cap. 27. nam. 150.

LVIII. Contra eos qui duellum commiserint, & eorum patrilinos, cum bonorum proscriptio, & perpetuae infamiae, ac homicidij poena: & si in conflictu decesserint, careant sepultura Ecclesiastica. ex Trident. ibidem.

LIX. In eos, qui consilium dederint in causa duelli, vel illius spectatores fuerint, non obstante quocumque priuilegio. ibid.

Huic Tridentini C. statuto, addidit deus Gregorius XIII. aliud in haec verba.

Statuimus, omnes illos qui ex condicto statuto tempore, & in loco conuento monomachiam commiserint, etiam si nulli patrini, sociiue ad id vocati fuerint, nec loci securitas habita, nullaue prouocatoria littera, aut denuntiationis chartula praecesserint, censuris & poenis omnibus à dicto Concilio propositis teneri, perinde ac si publico & consueto abusu singulare certamen iniuissent. Volentes etiam, locorum Dominos, si certamen ex condicto permiserint, aut quantum in se fuerit non prohibue-

V 5 rint,

rint, omnesque illud fieri mandantes, instigantes, auxilium, consilium, vel fauorem dantes, equos, arma, pecuniam, comitatum & alia subsidia scienter ministrantes, aut ex composito spectatores, vel socios, quouis modo se prebentes eisdem pœnis & censuris subiacere, etiam si illi qui ad locum destinatum pugnaturi accesserunt, impediti pugnam non commiserint, si per ipsos non steterit quominus illa committatur.

Hactenus verba Gregorij. Quæ rota additio est ius nouum. cap. 27. num. 150. additum in Nouo.

LX. Contra non habentes pro authenticis libros omnes Sacra Biblia (exceptis 3. & 4. Esdræ) iuxta editionem vulgatam: & contra scienter contemnentes constitutiones Apostolicas. ex Trid. sess. 4. canon. de script. canon. cap. 27. num. 150.

LXI. Pij V. Contra mulieres ingredienti claustra monasteriorum etiam Monialium virtute facultatum Apostolicarum, quas reuocat. Comprehendit etiam ingrediētes sine prætextu licentiæ. Concedentes verò licentiam, comitantes, & recipientes, & prælatos, ac monachos eas introducentes, vel admittentes, suspendit in nouo. ibid.

Gregorius autem XII. reuocauit de nouo omnes facultates ingrediendi concessas.

fas. Extenditque excommunicationem Pij V. ad omnes ingredientes etiam cum licentia Episcopi, vel aliorum prælatorū absque necessitate: Imò extendit eam ad ipsos Episcopos intrātes monasteria Monialium, nisi in casibus necessitatis: atque tunc non ingrediantur nisi comitati à paucis senioribus & religiosis viris. Nou. num. 150.

LXII. Pij V. *Contra quomodolibet malè tractantes Inquisitores, aut Episcopos id munus in sua diocesi vel prouincia obeuntes, & alios quosuis S. Inquisitionis ministros. ibid.*

LXIII. Pij V. *Contra scientes & non reuelantes iniurias Cardinalibus; vel iam damnatum perpetrantes, vel perpetrare parantes. Hæc extendit & innouat, X l. lib. 6. ex referuatis Papæ. vide supra. §. II.*

LXIV. Pij V. *Contra quosuis Moniales exeuntes à monasteriis, nisi in casu magni incendij, aut agritudinis lepra vel epidimia, & cum approbatione scripta Superioris vel Episcopi. cap. 27. num. 150.*

LXV. *Contra capientes fructus beneficiorum primi anni. eiusdem Pij V. Hæc est referuata Papæ. ibidem.*

LXVI. Pij V. *Contra capientes in seruos, Christianos habitantes in terris occupatis à Turcis, & nolentes eos relinquere libere cum suis bonis. ibidem.*

LXVII.

LXVII. Pij V. Contra omnes principes & dominos totius orbis (nullo excepto) non parentes S. Inquisitioni generali Roma.

De absolutione ab excommunicatione, vide tit. Absolutio III. & IV.

EXECUTOR.

Qui exequuntur Superiorum mandata contra ius naturale vel diuinum, peccant grauissimè. cap. 2 §. num. 9.

Neque excusat eos obedientia, quam suis regibus id præcipientibus debent. Quoniam contra ius naturale, vel diuinum, non est eis obediendum. ibidem.

De executore testamenti, vide in tit. testamentum.

EXCUSATIO.

Causa rationabilis excusat semper transgressorem legis humanae, saltè à mortali. Ea verò dicitur causa iusta, propter quam si legislator adesset, eum pro excusato haberet. Præl. 9. num. 14. in Nou. num. 16.

Causa autem, quæ bona fide putatur iusta, licet non sit omnino talis, excusat à mortali circa legem humanam; peccat tamen venialiter, qui ob talem causam transgreditur illam. Ibidem. & cap. 21. num. 20. & cap. 23. num. 43.

Quando